

- al vanaf 1980 bezig voor een beter milieu -

Aan: Rechtbank Oost-Brabant
Sector Bestuursrecht
Postbus 90125
5200 MA 's-Hertogenbosch

Ons kenmerk : SvD2405
Uw kenmerk : SHE 23 / 1394 WABOA V35
Trefwoord : Hoekstraat 14/16 Rijkevoort
Onderwerp : Aanvulling beroepschrift tegen afwijzing intrekkingverzoek
vergunning Wet Natuurbescherming Hoekstraat 14/16 Rijkevoort

Mill: 8 juni 2024

Geachte heer, mevrouw,

In bovengemelde procedure willen we nog enkele aanvullingen maken op ons beroepschrift van 23 juni 2023. Dit mede door twee uitspraken van uw Rechtbank, sector bestuursrecht, van 17 oktober 2023 over:

- Hoekstraat 14 in de procedures met zaaknummers: SHE 20/2374, SHE 20/2407, SHE 21/955 en SHE 21/957 (hierna te noemen "de uitspraak Hoekstraat 14 van 17 oktober 2023").
- Hoekstraat 16/16a in de procedures met de zaaknummers: SHE 21/1816 en SHE 21/1939 (hierna te noemen "de uitspraak Hoekstraat 16/16a van 17 oktober 2023").

Het gaat om aanvullingen van de volgende beroepsgronden:

1. De aanvrager heeft verschillende Nbw vergunningen tegelijkertijd aangevraagd voor dezelfde locaties.

Wij hebben in ons beroepschrift onder punt 1 onder andere gesteld dat de aanvrager in de aanvraag Natuurbeschermingswet 1998 (Nbw) van 1 juli 2015 heeft verzwegen dat er:

- op 1 juli 2015 al een aanvraag Nbw vergunning in behandeling was bij Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant voor de locatie Hoekstraat 14 en voor de locatie Hoekstraat 16/16a;
- een omgevingsvergunning voor Hoekstraat 14 was aangevraagd op 20 juni 2014, zoals bedoeld onder artikel 2.1, lid 1 onder e, sub 2 en 3 en artikel 2.6 (revisievergunning) van de Wet algemene bepalingen Omgevingsrecht.

Ook hebben wij gesteld dat als Gedeputeerde Staten van Limburg op de hoogte waren geweest van deze in behandeling zijnde aanvragen bij Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant en bij Gemeente Boxmeer, zij de aanvraag hadden moeten afhandelen conform Awb 2:3.

Op basis van de uitspraak Hoekstraat 14 van 17 oktober 2023 komt daar nog bij dat L.E.B. Cornelissen B.V. (hierna Cornelissen) op 1 juli 2015 ook heeft verzwegen dat er een MER-plicht geldt voor stal 3 Hoekstraat 14.

Deze brief graag digitaal, onder vermelding van ons kenmerk, beantwoorden.

secretariaat:
Beerseweg 10
5451 NS Mill
www.mlvc.nl

secretaris : Jan Reijnen
telefoon : 0485-451071
rek.nummer : NL85TRIO0197910130
e-mail : secretariaat@mlvc.nl

Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant hadden op basis van de Wet milieubeheer Hoofdstuk 14, Coördinatie voor deze diverse aanvragen tot het geven van met elkaar samenhangende beschikkingen een gecoördineerde behandeling dienen te bevorderen. Conform Wet milieubeheer art. 14.1 lid 1 waren Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant voor deze coördinerende behandeling het bevoegde gezag, omdat de coördinatie dient te gebeuren door “Gedeputeerde Staten van de provincie waar die inrichting geheel of in hoofdzaak is of zal zijn gelegen”. De inrichtingen Hoekstraat 14 en Hoekstraat 16/16a zijn geheel gelegen in de provincie Noord-Brabant.

Doordat er op 1 juli 2015 al een aanvraag omgevingsvergunning van 20 juni 2014 voor locatie Hoekstraat 14 en aanvragen Natuurvergunning van 7 februari 2012 en 5 november 2013 voor de locaties Hoekstraat 14 en Hoekstraat 16/16a in behandeling waren, beide locaties geheel zijn gelegen in de Provincie Noord-Brabant, en, zoals achteraf blijkt, voor beide locaties een MER plicht geldt, was er sprake van diverse aanvragen van met elkaar samenhangende beschikkingen, en hadden Gedeputeerde Staten van Limburg ook daarom de aanvraag van 1 juli 2015 dienen door te sturen naar Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant.

Dat dit doorsturen niet is gebeurd klemt temeer omdat Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant in hun besluit van 30 november 2015 (**bijlage 2**) onder punt 4 hebben geoordeeld dat de aanvragen van 7 februari 2012 en 5 november 2013 ontvankelijke aanvragen zijn, die onder het overgangsrecht van artikel 67a van de Nbw1998 vallen, en dat daarom de artikelen 19km, 19kn en 19ko van de Nbw1998 niet van toepassing zijn.

En juist op basis van artikel 19km is de aanvraag van 1 juli 2015 bij de provincie Limburg ingediend, dit op basis van de Regeling programmatische aanpak stikstof (Regeling Pas), Artikel 1, *toestemmingsbesluit: besluit als bedoeld in artikel 19km, eerste lid, van de Natuurbeschermingswet 1998*.

Cornelissen wist dat er op 1 juli 2015 reeds een ontvankelijke vergunningaanvraag Nbw in behandeling was bij Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant. Cornelissen heeft dan ook onterecht op 1 juli 2015 bij provincie Limburg een toestemmingsbesluit gevraagd, als bedoeld in artikel 19km, eerste lid, van de Natuurbeschermingswet 1998, De Nbw vergunning is dan ook onterecht verleend. De artikelen 19km, 19kn en 19ko waren niet van toepassing op de aanvraag van 1 juli 2015, en er is dan ook onrechtmatig ontwikkelingsruimte toebedeeld op basis van artikel 19km, 19kn en 19ko.

Cornelissen heeft Gedeputeerde Staten van Limburg op 1 juli 2015 op het verkeerde been gezet, door te verzwijgen dat er reeds een ontvankelijke aanvraag in behandeling was bij Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant, waardoor er een onrechtmatige 2^e aanvraag is ingediend. Ook hierom dient de vergunning onverwijld te worden ingetrokken conform voorwaarden 4.3 van de aanvraag van 1 juli 2015.

2. De aanvrager heeft 1 Nbw vergunning aangevraagd voor 2 feitelijk al gescheiden locaties.

Onder onze beroepsgrond 2 hebben wij onderbouwd dat achteraf blijkt dat Gedeputeerde Staten van Limburg door Cornelissen op het verkeerde been zijn gezet, door te stellen dat het zou gaan om één bedrijf (Hoekstraat 14 én Hoekstraat 16/16a tezamen). Wij vinden dat ook daarom de vergunning onverwijld dient te worden ingetrokken.

Er kan niet voor meerdere bedrijven of locaties één Nbw-vergunning worden verleend, als niet is aangetoond wat de samenhang van de locaties is.

In het bestreden besluit geven Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant echter aan dat er een “onlosmakelijke samenhang” is tussen beide locaties en de aanvraag van 1 juli 2015 daarom correct is geweest.

Onder onze beroepsgrond 2 hebben wij uitvoerig aangetoond dat er sprake was en is van twee gescheiden bedrijven, te weten Hoekstraat 14 en Hoekstraat 16/16a.

Ook in de uitspraak Hoekstraat 16/16a van 17 oktober 2023 is door de Rechtbank bepaald in rechtsoverweging 4.5 dat er inderdaad géén sprake is van één inrichting, en wordt dat zelfs ondersteund door Cornelissen door het overleggen van aanvullende gegevens, waaruit blijkt dat de biggen vanuit Hoekstraat 16/16a naar een andere inrichting dan die op de locatie Hoekstraat 14 worden getransporteerd.

In de uitspraak Hoekstraat 14 van 17 oktober 2023 (rechtsoverweging 4.1) is door de Rechtbank bepaald dat reeds op 20 juni 2014, aanvraag omgevingsvergunning milieu Hoekstraat 14, er geen sprake meer is van één bedrijf, en dat er sinds die datum geen diertransporten meer zijn tussen Hoekstraat 14 en Hoekstraat 16/16a, dit omdat volgens die uitspraak Hoekstraat 14 van 17 oktober 2023 op 20 juni 2014 “*de veehouderijen aan de Hoekstraat 14 en Hoekstraat 16 feitelijk niet meer met elkaar verbonden zijn*”.

Ook deze beide uitspraken bevestigen dat Gedeputeerde Staten van Limburg op 1 juli 2015 op het verkeerde been zijn gezet alsof het zou gaan om één bedrijf, en dient ook hierom de vergunning onverwijld te worden ingetrokken conform voorwaarden 4.3 van de aanvraag van 1 juli 2015.

3. Het bedrijf was niet conform de vigerende vergunningen in werking, wat consequenties heeft voor de feitelijke stikstofemissie.

Onder punt 3 van ons beroepschrift hebben wij gesteld dat het bedrijf niet conform de vigerende vergunningen in werking was, wat consequenties heeft voor de feitelijke stikstofemissie. Ook hebben wij gesteld dat deze feitelijke stikstofemissie diende te worden berekend op basis van de Regeling programmatische aanpak stikstof Artikel 5, lid 7: *De stikstofdepositie, bedoeld in het vijfde lid, onderdelen b en c, betreft de stikstofdepositie die in de periode van 1 januari 2012 tot en met 31 december 2014 ten hoogste werd veroorzaakt als gevolg van hetgeen daadwerkelijk plaatsvond binnen de kaders van een op 1 januari 2015 geldende omgevingsvergunning voor een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onderdeel e of i, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, of een op 1 januari 2015 geldende vergunning of melding krachtens de Wet milieubeheer of Hinderwet.*

In het bestreden besluit geven Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant onder andere aan dat destijds niet door toezichthouders en handhavers is nagegaan of de aanvraag juist was en dat daarom uitgegaan moest worden van het maximale feitelijke gebruik, passend binnen de vigerende vergunning.

Wij hebben onder onze beroepsgrond 3 aangetoond dat door de controles achteraf blijkt dat het bedrijf sinds 20 juli 2004 in strijd met de vergunning in werking is en dat ten gevolge van het verboden handelen de stikstofdepositie, die daadwerkelijk plaatsvond binnen de kaders van de op 1 januari 2015 geldende omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onderdeel e of i, van de Wabo, veel te hoog is gesteld.

In de uitspraak Hoekstraat 14 van 17 oktober 2023 (rechtsoverweging 5.5) wordt ook door de Rechtbank bevestigd dat het bedrijf sinds 2004 niet binnen de kaders van de vergunning in bedrijf is, en handelt in strijd met artikel 2.1, eerste lid, onder e, en artikel 2.3 van de Wabo: *Het bedrijf heeft hiermee jarenlang meer nadelige milieugevolgen veroorzaakt voor de omgeving dan door het bevoegd gezag is beoordeeld in de vergunning van 2008 en gehandeld in strijd met artikel 2.1, eerste lid, onder e, en artikel 2.3 van de Wabo.*

Ook uit deze uitspraak volgt dat Gedeputeerde Staten van Limburg op 1 juli 2015 op het verkeerde been zijn gezet, doordat het bedrijf niet conform de vigerende vergunningen in werking was. Ook hierom dient de vergunning onverwijld te worden ingetrokken, conform voorwaarden 4.3 van de aanvraag van 1 juli 2015, omdat de natuurvergunning op 2 juni 2016 op basis van die onjuiste gegevens is verleend.

6. Vergunning verleend in strijd met beleidsregel.

Onder beroepsgrond 6 hebben wij gesteld dat de Nbw-vergunning is verleend in strijd met de Beleidsregel toedeling ontwikkelingsruimte PAS segment 2 Noord-Brabant artikel 3, lid 1: *Aan een project of andere handeling wordt bij een toestemmingsbesluit niet meer dan 3 mol stikstof per hectare per jaar aan ontwikkelingsruimte toegeedeeld per PAS-programma-periode.*

Dit hebben we onder andere onderbouwd door te stellen dat de referentiesituatie te hoog is aangehouden doordat ten onrechte 215 vleesvarkens zijn meegeteld op Hoekstraat 16/16a en dat de beoogde situatie te laag is gesteld doordat de diertransporten in de beoogde situatie (punt 2.3 van ons beroep) niet zijn meegenomen. Hierdoor zou de berekende afgegeven ontwikkelingsruimte van 2,98 mol/ha/j, die zelfs door de aanvrager op 13 oktober 2015 al was berekend op 3,07 mol/ha/j, ongetwijfeld ruim boven de 3,0 mol/ha/j zijn uitgekomen, wat strijdig was met de Beleidsregel.

De beide uitspraken van 17 oktober 2023 bevestigen dat ten onrechte de diertransporten niet zijn meegenomen in de beoogde situatie in de aanvraag van 1 juli 2015.

In de uitspraak Hoekstraat 16/16a van 17 oktober 2023 bepaalt de Rechtbank onder rechts-overweging 4.5 dat er géén sprake is van één inrichting, en dat er blijkbaar géén biggen naar de locatie Hoekstraat 14 worden getransporteerd vanuit Hoekstraat 16/16a.

In de uitspraak Hoekstraat 14 van 17 oktober 2023 (rechtsoverweging 4.1) bepaalt de Rechtbank dat er reeds op 20 juni 2014 (aanvraag omgevingsvergunning milieu Hoekstraat 14) geen sprake meer is van één bedrijf, en dat er sinds die datum geen diertransporten meer zijn tussen Hoekstraat 14 en Hoekstraat 16/16a, dit omdat op 20 juni 2014 *“de veehouderijen aan de Hoekstraat 14 en Hoekstraat 16 feitelijk niet meer met elkaar verbonden zijn”*.

Door de te hoog gestelde referentiesituatie, samen met de niet meegerekende diertransporten in de beoogde situatie en een berekende afgegeven ontwikkelingsruimte van 2,98 mol/ha/j (die eigenlijk al was berekend op 3,07 mol/ha/j, punt 5.2 van ons beroep), zou een correct berekende ontwikkelingsruimte ongetwijfeld ruim boven de 3,0 zijn uitgekomen, wat strijdig was met de beleidsregels. Ook hierom dient de vergunning onverwijld te worden ingetrokken. Verder dient de vergunning ook conform voorwaarde 4.3 van de aanvraag van 1 juli 2015 te worden ingetrokken, omdat de natuurvergunning op 2 juni 2016 op basis van onjuiste gegevens is verleend met een te laag gestelde ontwikkelingsruimte van 2,98 mol/ha/j.

8. Het project is niet binnen 2 jaar na het onherroepelijk worden van de vergunning gerealiseerd.

De vergunning waarvoor wij intrekking vragen, is verleend op basis van de Natuurbeschermingswet 1998, die geldig was tot 1 januari 2017. Voor die vergunning bleef intrekking mogelijk vanaf 7 juni 2018: op die datum waren de 2 jaar om.

In de Beleidsregel toedeling ontwikkelingsruimte PAS Limburg 2015 segment 2 staat onder artikel 3 lid 4:

Het project of de andere handeling waarvoor ontwikkelingsruimte is toegedeeld dient binnen 2 jaar, na het onherroepelijk worden van het toestemmingsbesluit waarbij de ontwikkelingsruimte is toegedeeld, te zijn gerealiseerd onderscheidenlijk verricht.

De illegale situatie, zonder zicht op legalisatie, is bevestigd in rechtsoverweging 6.1 van uitspraak ECLI:NL:RVS:2021:216, waarin is gesteld dat er op 2 april 2019 geen zicht op legalisatie was.

Ook in de uitspraak Hoekstraat 14 van 17 oktober 2023 (rechtsoverweging 5.5) wordt door de Rechtbank bevestigd dat het bedrijf sinds 2004 niet binnen de kaders van de vergunning in bedrijf is en handelt in strijd met artikel 2.1, eerste lid, onder e, en artikel 2.3 van de Wabo: *het bedrijf heeft hiermee jarenlang meer nadelige milieugevolgen veroorzaakt voor de omgeving dan door het bevoegd gezag is beoordeeld in de vergunning van 2008 en gehandeld in strijd met artikel 2.1, eerste lid, onder e, en artikel 2.3 van de Wabo.*

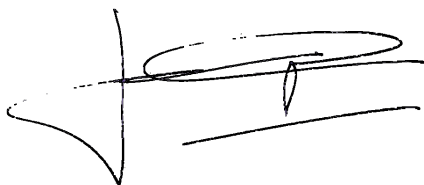
Verder is in de uitspraak Hoekstraat 14 van 17 oktober 2023 (rechtsoverweging 5.6) bepaald dat er sprake is van een MER-plicht. Op basis van de MER-plicht is er nu nog steeds géén zicht op legalisatie van de onder rechtsoverweging 5.5 omschreven illegale situatie. Op basis van artikel 7.28, lid 1 onder a van de Wet Milieubeheer dient een aanvraag om een besluit namelijk buiten behandeling te blijven indien er bij het indienen van de aanvraag geen milieu-effectrapport is overgelegd (ECLI:NL:RVS:2018:3212 rechtsoverweging 5.1). Ook hierom was er op de datum van de aanvraag (1 juli 2015) en op de datum van het besluit van Gedeputeerde Staten van Limburg in 2016 geen zicht op legalisatie van de op 1 juli 2015 aangevraagde situatie. Ook op de datum van het bestreden besluit (4 april 2023) was er nog steeds geen zicht op legalisatie.

Het project waarvoor ontwikkelingsruimte is toebedeeld is niet gerealiseerd onderscheidenlijk verricht, en de vergunning had vanaf 7 juni 2018 moeten worden ingetrokken.

Wij verzoeken u vriendelijk ons beroep van 23 juni 2023, inclusief deze aanvulling, gegrond te verklaren, het bestreden besluit te vernietigen en het College te veroordelen in de proceskosten, het griffierecht daaronder begrepen. Verder verzoeken wij u vriendelijk de betreffende Natuurvergunning verleend op 2 juni 2016 -verzenddatum 6 juni 2016- aan L.E.B. Cornelissen B.V. voor de activiteiten aan de Hoekstraat 14-16/16a in te trekken.

Hoogachtend,

Milieuvereniging Land van Cuijk

Geert Verstegen, vice voorzitter

Jan Reijnen, secretaris